

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De præparatione Orationis. Cap. IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

deprecabatur Deum. dicit glo. Oratio Deum lenit, lacryma cogit. hac vngit. illa pūgit. Oratio velut quoddam scutum ab ira Dei protegit. Vnde Sapiētia capit. 18. Properans homo sine querela deprecari pro populis, proferens seruitutis suæ scutum orationem, & pex incensum deprecationem allegans, resistit ira. Oratio quodammodo, tenet Deum, & habet in protestate sua. Exod. 32. Dimitte me vt irascatur furor meus contra eos. Gregorius: Quid est dicere seruo, Dimitte me, nisi deprecandi aulam præbere: quasi diceret, Pensa quantum ad me valeas, & cognosce quia obtinere poteris quicquid pro populo oras. Esaiæ. 44. Non est qui inuocet nomen tuum, qui confurgat & teneat te. Iere. 7. Noli orare pro populo hoc, & ne assumes pro eis laudem & orationem, & non obsistas mihi. Item oratio cælestem cœtiā quasi quadā redolentia delectat. Apoc. 5. Habebant phialas aureas plenas odorem, quæ sunt orationes sanctorum. Oratione sancti impetrant apud Deum quod volunt, secundum promissiones à Christo factas. Matt. 18. Si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quamcunque petierint, fiet illis à Patre meo. Eiusdem 21. Omnia quæcunque petieritis in oratione credentes, accipietis. Et Luc. 11. Petite, & dabitur vobis, & c. Item Io. 16. Petite, & accipietis.

De preparatione Orationis. CAP. IIII.

Ad preparationē orationis monemur. Eccl. 18. Antē orationē prepara animā tuā, & noli esse quasi homo qui tentat Deū. Orās tūc Deū tētare videtur, quū illud pro quo orat, nec impetrare desiderat, nec se accepturū sperat. Preparatio multū valet ad hoc vt oratio exaudiat. Psa. Preparationē cordis eorū audiuit aaris tua. Hui⁹ preparationis figura est, preparatio quā facit sacerdos celebraturus induendo se sacris vestibus. Itē hęc preparationē nobis cōmendat tēpli ædificatio, & ornatus ipsius. Prius ædificauit Salomō tēplum, deinde ad Deū orauit. 2. Reg. 3. Et notandū q̄ duplex est preparatio ad orandū: quadā propiā qua, quadā remota. Ad remotam preparationem pertinet, primō quod homō bene viuat. Greg. super Iob: Sunt nonnulli in tra ecclesiā, qui prolixas ad Deū preces habēt, sed vitam deprecantium nō habēt. Item in Dialog. Quid mirū si postulātes, tardē à Domino exaudimur, qui præcipientem Dominum tardē aut etiam nullo modo audimus? Idem in Moralibus: Clamorem angustie tempore Dominus nō audit, quia trāquillitatis tempore in præceptis suis ipse clamātem dominum nō audiuit. Isid. Nō potest habere precem certam fiduciam, qui adhuc in præceptis
Dei

Dei pigritat, & quem peccandi recordatio delectat. Quia precibus Dei auertitur, quod in oratione postulat non meretur. Si impetrat ab illo bonum quod poscit, cuius legi non obedit. Si id quod Deus præcepit facimus, id quod petimus sine dubio obtinemus. 1. Io. 3. Si cor nostrum non reprehenderit nos, fiducia habemus ad Deum, quicquid petierimus accipiemus ab eo, quæcunque uoluerimus mandata eius custodimus. Aug. in li. de opere monach. Citius auditur una obediens oratio, quam decem millia contempnentia. Psal. Oculi domini super iustos, & aures eius in preces eorum. Secundum Isidor. necessarium est ut oratione operatio, & opere faciat oratio. Moyses oratione pugnat contra Amalech manus habebat ad Deum leuatas. Exo. 17. Thren. 3. Leuemus corda nostra cum manibus ad Dominum. Isidor. Cor tuum manibus leuas, qui oratione cum opere subleuat. In Psal. Eleuatio manuum meorum sacrificium uespertinum. Quod sacrificium erat dignitas. Tim. 2. Volo uiros orare in omni loco, leuantes puras manus. Item ad preparationem remotam specialiter uidentur pertinere ieiunium & elemosyna, quæ specialiter iuuat orationem. Vnde cum thure, in quo significatur orationis deuotio, offerunt Magi aurum, in quo significatur elemosyna: & myrrham, in qua significatur carnis maceratio, quæ est per ieiunium. Matth. 23. Hæc sunt duæ animæ orationis, de quibus loquitur Isidor. Tob. 12. Bona est oratio cum ieiunio & elemosyna. Qui ieiunio corpus suum macerat, dum miseriam assumit, Dei misericordiam promouet, & sic orationem iuuat. Daniel. 9. Posui faciem meam ad Dominum Deum meum rogare & deprecari in ieiunio, sacco & cinere. Qui uero elemosynam dat, dum misericors proximo existit, Deum sibi misericordem inuitat. Matth. 5. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Esa. 58. Frange esurienti panem tuum, &c. Tunc inuocabis, & Dominus exaudiet clamabis, & dicet, Ecce adsum, quia misericors sum Dominus Deus tuus. Qui uult aliquid ab aliquo impetrare, premitur muneribus ut facilius impetret. Eccles. 39. Conclude elemosynam in sinu pauperis, & hæc exorabit pro te. Item ad preparationem remotam uidetur pertinere confessio homini facta. Iaco. 5. Confitemini alterutrum peccata uestra, & orate, &c. Et sacerdos celebraturus missam facit generalem confessionem. Ad propinquam uero preparationem, primò uidetur pertinere reuocatio cordis ab exterioribus ad interiora cum retentione eius. Matt. 6. Tu autem quum oraueris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora Patrem tuum, &c. Ingressus in cubiculum, est cor-
dis

Quia prece
 meretur
 obedit. Id
 sine dubio
 fiducia
 eo, quod
 h. Citius
 tempore
 ces cordi
 opere fu
 ech man
 corda no
 leuat, qui
 uum me
 dignius
 ras man
 ur perne
 cione. Vn
 runt Magi
 a, in qua
 larth. i. He
 r. Tob. n
 nio corpus
 diã proce
 meam ad
 nio, faco
 s proximo
 ati milite
 58. Frãge
 exaudiet
 Dominus
 mittit mu
 ofynam in
 arationem
 Iaco. vii.
 Et facer
 nem. Ad
 nere reuo
 one eius
 i, & clau
 a, est cor
 dis

is reuocatio. Clausio ostij, est cordis retentio. Fatuum est Deū
 uocare vt ad se veniat, & gratiæ eleemosynam cōferat, si ho
 mo eum non expectat. Bernard. Omnes nobis plangimus deesse
 gratiam: sed iustius ipsa gratia conqueritur nonnullos deesse
 Idem: Sic pauperes cū multis clamoribus inuocatus fuerit
 tributor eleemosynarum, diuerticula captat. Isid. Purgandus
 est primū animus, atque à temporalium rerū cogitationibus se
 regandus, vt pura acies cordis ad Deū verè & simpliciter diri
 gatur. Idem: Pura est oratio quā in suo tempore seculi nō inter
 rumpunt cura. Lōge autē à Deo est animus qui in oratione cogi
 tationibus seculi fuerit occupatus. ¶ Secundo, pertinet ad pro
 priam præparationem consideratio sui ipsius. Bern. ad fratres
 in mōre Dei: Debemus nosmetipsos corā Deo cōstituere, quasi
 facie ad faciē, & in lumine eius prospicere tribulationē de no
 bis ipsius nobis venientem. Isidor. Quum Deo assistimus, gemere
 ferere debemus, reminiscētes quā grauiā sunt quæ commisi
 mus, quā dura inferni supplicia quæ timemus. Dicebat quidā,
 quod latrones & tyranni docuerant eum orare. Latro attendēs
 quid fecit, & quod tormētum sibi præparatū sit, inter hæc duo
 cum multis lachrymis misericordiā petit. Tyranni verò ea quæ
 sunt miserabiliora in eis improbissimè ostendunt, & quæ sana
 sunt abscedunt, vt magnitudo misericordiæ ad misericordiam
 accedat. 1. Reg. 8. Si quis cognouerit plagam cordis sui, & exten
 dit manus suas in domo hac, tu exaudies in cælo. Ex confide
 ratione peccatorū prouenit luctus, qui multū valet in oratione, vt
 superius ostēderur. Isido. Peccatorū recordatio mœrorē gignit:
 luctus verò mentē puriorē reddit, quod sic valet ad hoc vt ora
 tio exaudiat. Aug. Munda tantum cubiculum cordis, intus est
 qui exaudiet. Et super illud Psal. Iniquitatem si aspexi in corde
 meo, nō exaudiet Dominus: dicit gl. Puritas orationis auditur.
 Libanus Hebræa lingua candor interpretatur, Lingua verò
 Græca thus. Candor enim puritatis, & deuotio orationis quæ in
 pure designatur, congruè sibi iugitur. Itē ex consideratione pec
 catorū humilitas prouenit, quæ multū iuuat orationē Eccl. 35.
 Oratio humiliaris se nubes penetrabit. Itē consideratio status
 periculosi multū valet ad augmentū desiderij. Magnitudo verò
 desiderij multū iuuat orationē ad hoc vt exaudiat: vt inferi
 parabit. ¶ Tertio, pertinet ad præparationē propinquā, vt atten
 datur ad eum cui sacrificiū orationis offert. in Psal. Vacate &
 videte, quoniam ego sum Deus. Multū deberet nos reddere at
 tentos in oratione hoc, quod cū Domino maiestatis loquimur.
 Gen.

Gen. 18. dicit Abrahā: Loquar ad Dominū meū, cūm sim pulvis
& cinis. Bernar. loquens de proficiente: Admonendus est, in qua
quanta potest puritate cordis intēdere in eum, cui sacrificiū
orationis offert, seipsum intēdere qui offert, intelligere qui
offert. Quantū enim videt vel intelligit illū cui offert, tantū
ei in affectu. Sicut secūdu ligna syluæ exardescit ignis. Eccl. 1.
Sic secundum diuersas meditationes de Deo, sequuntur diuer-
sæ affectiones. Meditationem iustitiæ diuinæ sequitur affectio
timoris: meditationem misericordiæ, affectio spei: meditationem
sapiētiæ omnia videntis, affectio erubescētiæ: meditationem be-
nitatis vel beneficētiæ, affectio gratitudinis vel amoris: medi-
tationem suauitatis diuinæ, affectio quæ potest dici sancta estus.
Secundū verò affectū mentis sequitur affectus orationis. Augu-
stinus de orādo Deo, ad Probam: Dignior, inquit, sequetur esse
affectus quem feruētiōr præcedit affectus. Affectio spei specialiter
valet ad impetrādū. Bern. Quatenus in bonis Domini pedē
ciæ porrexeris, eatenus possidebis. Idem: Nihil omnipotens
verbi clariorem reddit, quā quod omnipotentes faciunt omnia
qui in se sperant. Denique omnia possibilis sunt credēti. Voluit
Christus, orantes specialiter attendere, quod Deus pater, Deus
deorū est, vt fiducia haberēt impetrandi quod peterent. Natu-
le enim dignoscitur esse pateris, filius vltra prouidere. Unde
dixissent discipuli ei: Domine, doce nos orare: Respondit, Cum
oratis, dicite: Pater noster. Luc. 11. Et in eodem, Si vos cum fratre
in mali, nostis bona dare filiis vestris: quanto magis Pater
ster celestis, dabit spiritum bonum petentibus se? Et Io. 16. Si
quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.

De impedimentis Orationis. CAP. V.

Dixit abbas Euagrius: Magnū est quidem sine impedimēto
to orare, mai⁹ etiā est psallere, sine impedimēto. Dicitur
abbas Agathon: Nullū laborē tantū esse in religione, quantum
orare Deū. Diabolus enim nullū opus tantū conatur interrūpe-
re, quantum orationē deuotā. Aliud enim opus quousq; perficitur
tū habet aliquā requiē, oratio autem nullam. Et possunt enu-
merari duodecim impedimenta orationis. ¶ Primū est, peccata
orantis. Esa. 1. Quum multiplicaueritis orationes vestras, non
exaudiā: manus enim vestre sanguine plene sunt. In Psal. Iustici-
tatem si aspexi in corde meo, nō exaudiet Dominus. Esa. 59. Peccata
vestra absconderunt faciem eius à vobis ne exaudiret. Ierem.
5. Peccata vestra prohibuerunt bonū à vobis. Thren. 3. Nos in
quē egimus, & ad iracundiam prouocauimus: idcirco inexorabilis